

POSTANOWENIE

Warszawa, 8 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 25 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę HYDRO-MASZ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Zapolu 79/5, w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Przemyską Gospodarkę Komunalną Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Przemyśle, ul. Słowackiego 104

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie,
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 7 500 zł 00 gr (siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) na rzecz odwołującego tytułem zwrotu uiszczonego wpisu.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie podstawowym na podstawie art. 275 pkt 1 ustawy pt.: Dostawa ciągników rolniczych (Część 1: Dostawa fabrycznie nowego ciągnika rolniczego wyposażonego w rozsiewacz skrzyniowy – 1 szt.) ogłoszono w Biuletynie Zamówień Publicznych numer 2026/BZP 00347427/01 z 16 lipca 2026 r.

20 sierpnia 2026 r. zamawiający poinformował o wyniku postępowania.

25 sierpnia 2026 r. wykonawca HYDRO-MASZ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w Zapolu 79/5 wniósł odwołanie działając przez należycie umocowanego pełnomocnika. Do odwołania dołączono dowód jego opłacenia oraz dowód przekazania zamawiającemu. Odwołujący zarzucił, że zamawiający dokonując ww. czynności oraz zaniechań naruszył przepisy PZP, które to naruszenia miały lub mogły mieć istotny wpływ na wynik postępowania w sprawie o udzielenie zamówienia publicznego, tj.:

1. art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy przez bezpodstawne odrzucenie oferty odwołującej, mimo że jej merytoryczna treść w pełni odpowiada wymaganiom zamawiającego określonym w SWZ i SOPZ, a brak wskazania roku produkcji ciągnika na formularzu ofertowym stanowi jedynie nieistotne uchybienie formalne wynikające z posłużenia się nieaktualnym drukiem załącznika opublikowanego przez zamawiającego przed modyfikacją SWZ z dnia 22 lipca 2026 r.;
2. art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy przez zaniechanie poprawienia innej omyłki w ofercie odwołującej, polegającej na braku wskazania roku produkcji oferowanego ciągnika dla Części 1 zamówienia, podczas gdy rzeczywista wola odwołującej (zaoferowanie sprzętu fabrycznie nowego, w pełni zgodnego ze zaktualizowaną SWZ) jednoznacznie wynikała z treści złożonych oświadczeń oraz określenia marki i modelu oferowanego ciągnika TYM 5075 (T78), co pozwalało na jednoznaczne, obiektywne i bezsporne ustalenie roku produkcji bez ingerencji w tożsamość oferty;
3. art. 223 ust. 1 ustawy w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 oraz art. 17 ustawy przez przedwczesne odrzucenie oferty odwołującej bez uprzedniego wezwania jej do złożenia wyjaśnień dotyczących treści oferty w zakresie roku produkcji oferowanego pojazdu, co doprowadziło do bezprawnej eliminacji najkorzystniejszej cenowo oferty i wyboru oferty droższej, naruszając zasadę efektywnego wydatkowania środków publicznych.

Wniósł o:

- 1) uwzględnienie odwołania w całości;
- 2) nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w Części 1 postępowania;
- 3) nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującej w Części 1 postępowania;
- 4) nakazanie zamawiającemu dokonania poprawienia innej omyłki w ofercie odwołującej w trybie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy przez wpisanie roku produkcji „2025/2026” lub ewentualnie uprzednie wezwanie odwołującej do wyjaśnień w trybie art. 223 ust. 1 ustawy;
- 5) nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności badania i oceny ofert w Części 1 postępowania, z uwzględnieniem

oferty odwołującej;

6) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego i zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującej zwrotu kosztów wpisu od odwołania w wysokości 7 500,00 zł oraz innych uzasadnionych kosztów, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego

Odwołująca wskazała na spełnienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy, warunkujących legitymację do wniesienia odwołania. Odwołujący jest wykonawcą zawodowo zajmującym się dostawą maszyn rolniczych i komunalnych, który złożył ofertę w Części 1 postępowania. Oferta odwołującego opiewa na cenę brutto 237 636,00 zł, podczas gdy wybrana oferta wykonawcy PILAR-TECH Sp. J. opiewa na kwotę 240 342,00 zł brutto. Jedynym kryterium oceny ofert w postępowaniu jest cena (100%). W przypadku zatem, gdyby zamawiający postąpił zgodnie z przepisami ustawy, poprawił nieistotny błąd formalny w ofercie odwołującego lub przeprowadził uprzednie wyjaśnienia, oferta odwołującego zostałaby uznana za najkorzystniejszą i wybraną do realizacji.

Na skutek błędnych działań zamawiającego, odwołująca została bezpodstawnie wyeliminowana z postępowania. Powoduje to u odwołującego bezpośrednie ryzyko poniesienia szkody polegającej na utracie możliwości uzyskania zamówienia publicznego, osiągnięcia zakładanego zysku z realizacji kontraktu oraz budowy referencji rynkowych. Powyższe w sposób jednoznaczny wyczerpuje przesłanki określone w art. 505 ust. 1 ustawy.

27 sierpnia 2026 r. zamawiający poinformował, że 27 sierpnia 2026 r. unieważnił czynność z 20 sierpnia 2026 r. wyboru najkorzystniejszej oferty i przystępuje do powtórzenia czynności badania i oceny ofert zmierzającej do wyboru najkorzystniejszej oferty w części 1. Wniósł o niewyznaczanie rozprawy i umorzenie postępowania.

28 sierpnia 2026 r. odwołujący oświadczył, że cofa odwołanie w części dotyczącej zarzutów nr 3 i 4 podniesionych w petitum odwołania.

Wskutek cofnięcia odwołania w części dotyczącej zarzutów nr 3 i 4 przy jednoczesnym uwzględnieniu zarzutów nr 1 i 2 przez zamawiającego, podniesionych w odwołaniu, wniósł o umorzenie w całości postępowania odwoławczego na mocy art. 568 pkt 1 ustawy.

27 sierpnia 2026 r. zamawiający przesłał zawiadomienia o unieważnieniu czynności wyboru najkorzystniejszej oferty oraz unieważnieniu czynności odrzucenia oferty odwołującego z 20 sierpnia 2026 r. i podjęciu się ponownego badania ofert w postępowaniu prowadzonym pod nr: NA.261.1.6.2026 na zadanie pn. Dostawa ciągników rolniczych (Część 1).

Wobec wydania przez zamawiającego przedmiotowych oświadczeń i powrotu do etapu badania ofert w Części 1 postępowania, zarzuty nr 1 i 2 (dotyczące bezpodstawnego odrzucenia oferty odwołującego i wyboru oferty PILAR-TECH) zostały przez zamawiającego faktycznie uwzględnione w ramach autokontroli.

W ocenie odwołującego powyższe oświadczenie zamawiającego czyni zarzuty nr 3 i 4 z odwołania bezprzedmiotowymi. Zarzuty te dotyczą zaniechania dokonania poprawienia innej omyłki (art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy) oraz zaniechania wezwania odwołującej do złożenia wyjaśnień (art. 223 ust. 1 ustawy). Skoro zamawiający samodzielnie unieważnił odrzucenie oferty odwołującej i przystąpił do ponownego badania i oceny ofert, będzie on miał obecnie możliwość i ustawowy obowiązek podjęcia odpowiednich czynności, co czyni zarzut zaniechania na tym etapie przedwczesnym.

Do postępowania odwoławczego nikt nie przystąpił.

Stan faktyczny:

Unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w części 1 i przystąpienie do ponownego badania i oceny ofert nie było sporne pomiędzy stronami.

Rozważania Krajowej Izby Odwoławczej (KIO):

KIO wprawdzie ustaliła, że odwołujący nie sformułował w odwołaniu czterech zarzutów, o których pisze w piśmie z 28 sierpnia 2026 r. a trzy, jednak z treści oświadczenia o cofnięciu odwołania i przywołanych podstawach prawnych zarzutów można było jednoznacznie ustalić, że odwołujący wycofał zarzuty nr 2 i 3, natomiast zarzut 1 uznał za uwzględniony w ramach autokontroli.

KIO postępowanie należy umorzyć na podstawie art. 568 pkt 1 i 2 ustawy.

W ocenie KIO częściowe wycofanie zarzutów jest dopuszczalne, co wprost potwierdza art. 522 ust. 3 ustawy, który wprawdzie dotyczy częściowego uwzględniania odwołania, ale jednocześnie daje podstawę do umorzenia postępowania w sytuacji wycofania części zarzutów. Czynność cofnięcia jest czynnością procesową dyspozytywną i niepodlegającą kontroli KIO pod względem jej zgodności z prawem. Cofnięcie odwołania zgodnie z art. 520 ust. 2 ustawy uchyla skutki prawne, jakie ustawa wiąże z wniesieniem odwołania. Tak samo należy potraktować wycofanie części zarzutów, czyli jakby zarzuty od początku nie były w odwołaniu podniesione. Z tego względu postępowanie w przedmiocie zarzutów 2 i 3 należało umorzyć na podstawie art. 568 pkt. 1 ustawy.

KIO uznała, że zamawiający nie ma generalnego zakazu dokonywania czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia po wniesieniu odwołania. Jedynym ustawowym zakazem w tym zakresie jest zakaz zawarcia umowy do

czasu ogłoszenia przez KIO orzeczenia kończącego postępowanie odwoławcze (art. 577 ustawy). Zamawiający z tej możliwości skorzystał dokonując unieważnienia wyboru oferty najkorzystniejszej. Wniesione odwołanie wskazywało, że odwołujący kwestionuje ważność i prawidłowość prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w zakresie wyboru oferty najkorzystniejszej i odrzucenia oferty odwołującego.

Zamawiający 27 sierpnia 2026 r. poinformował o unieważnieniu czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i przystąpił do ponownego badania ofert.

W ocenie KIO nie budzi wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami zamawiającego może znaleźć zastosowanie art. 568 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym KIO umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny podstawą do umorzenia postępowania jest również stwierdzenie przez KIO, że postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. Ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi. Z pewnością dyspozycją przepisu objęte będą sytuacje utraty bytu prawnego przez stronę odwołania, na skutek likwidacji lub śmierci odwołującego. Podstawa umorzenia zaistnieje, jeśli zamawiający przed zakończeniem rozprawy unieważni zaskarżoną przez odwołującego czynność, wówczas spór stanie się bezprzedmiotowy, a ewentualnemu zaskarżeniu w drodze odwołania będzie podlegała nowa czynność zamawiającego." (Komentarz Prawo Zamówień Publicznych, pod red. Marzeny Jaworskiej, Wydawnictwo C. H. Beck, W-wa 2021, str. 1236).

W ocenie KIO do takich sytuacji zalicza się właśnie ta ostatnia sytuacja, która zaistniała w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowaniu odwoławczym.

Zamawiający po wniesieniu odwołania dokonał unieważnienia spornej czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i ponowił czynność badania i oceny ofert.

Tym samym przed rozpoczęciem posiedzenia przed KIO nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował odwołujący, dokonane czynności są zgodne z interesem odwołującego i celem prowadzonego przez niego postępowania odwoławczego, co powoduje wygaśnięcie sporu pomiędzy stronami.

Powyższe oznaczają, że w momencie orzekania przez KIO nie istniał substrat odwołania, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez odwołującego.

Aby KIO mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności zamawiającego (art. 513 pkt 1 ustawy). Zatem na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. W tej sprawie niewątpliwie substratem zaskarżenia był wybór oferty innego wykonawcy z 20 sierpnia 2026 r. i odrzucenie oferty odwołującego. Ta czynność i zaniechania zamawiającego odpadły z chwilą unieważnienia tego wyboru 27 sierpnia 2026 r..

Następnie dostrzeżenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 ustawy Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co KIO zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania przed KIO.

Izba wskazuje, że treść art. 552 ust. 1 ustawy, podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy - o którym mowa jest w przepisie art. 552 ust. 1 ustawy - należy analogicznie - jak w art. 316 § 1 kpc - interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (wyrok SN z 25.06.2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina z 13.09.2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18).

Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. KIO jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie.

Skoro zamawiający unieważnił wybór oferty najkorzystniejszej z 20 sierpnia 2026 r. i ponowił czynność badania i oceny ofert, tym samym spór przestał istnieć. Uznać w takiej sytuacji w ocenie KIO należy, że prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego jest bezcelowe, czyli jak stanowi przepis ustawy – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołania podtrzymywane przez odwołujących podlegałyby oddaleniu

jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności zamawiającego.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności tej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 ustawy, umarzając postępowanie odwoławcze.

Przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) nie przewidują sytuacji zbiegu częściowego wycofania odwołania z częściową zbędnością postępowania, jednak w ocenie KIO zastosowanie ma tu podstawa związana wyłącznie z bezprzedmiotowością, bo skoro zarzuty wycofanie taktuje się jako niebyłe, to podstawą rozstrzygnięcia staje się wyłącznie ocena czy spór pomiędzy stronami istnieje, czy wygaśl czyniąc dalsze prowadzenie postępowania zbędnym. W tej sytuacji KIO zastosowała przepisy dotyczące rozliczenia kosztów w przypadku umorzenia na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty, o których mowa w § 5 pkt 2, znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 ustawy Izba orzekała o dokonaniu zwrotu odwołującemu uiszczonego przez niego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji orzeczenia.

Przewodnicząca: